

Sygn. akt VII U 888/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2016 r.

Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Agnieszka Stachurska

Protokolant: Urszula Kalinowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2016 r. w Warszawie

sprawy K. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

z udziałem (...) spółki jawnej z siedzibą w W.

o podleganie ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania K. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W.

z dnia 5 kwietnia 2016 r. znak: (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, że K.

S. jako pracownik u płatnika składek (...)

(...) spółka

jawna z siedzibą w W. podlega obowiązkowo

ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 7 września 2015 roku;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w

W. na rzecz K. S. kwotę 4.800 zł (cztery tysiące osiemset złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

K. S. w dniu 10 maja 2016r. złożyła do Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W., odwołanie od decyzji z dnia 5 kwietnia 2016r., nr (...) -2, stwierdzającej, że jako pracownik u płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 7 września 2015 roku.

Zaskarżonej decyzji ubezpieczona zarzuciła:

1. naruszenie art. 6 ust. 1 pkt 1 i art. 13 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z art. 83 § 1 kodeksu cywilnego w związku z art. 300 kodeksu pracy poprzez uznanie, że ubezpieczona nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym na skutek przyjęcia, że łącząca ją z (...) spółka jawna w W. umowa o pracę zawarta została dla pozorów, podczas gdy ubezpieczona faktycznie wykonywała pracę na podstawie zawartej

umowy o pracę i tym samym od dnia 7 września 2015r. powinna być objęta ubezpieczeniem emerytalnym, rentowym, wypadkowym i chorobowym;

2. niewyjaśnienie przez organ rentowy istniejącego stanu faktycznego, tj. przedwczesne, nietrafne, a przede wszystkim nieuzasadnione twierdzenie, że K. S. nie podlega od dnia 7 września 2015r. obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) spółka jawna w W., wywiedzione w oparciu o nieprawidłowe i niczym nieuzasadnione wnioski wyprowadzone z niektórych dokumentów przedstawionych przez płatnika, w tym m.in. nieuprawnione przyjęcie, że ubezpieczona nie posiada kwalifikacji do wykonywania pracy na stanowisku kierownika zmiany, bez jednoczesnego wyjaśnienia podstaw do takiego twierdzenia, a w efekcie bezzasadne przyjęcie, że ubezpieczona nie wykonywała pracy w ramach stosunku pracy, co skutkowało naruszeniem art. 68 ust. 1 lit. a oraz art. 83 ust. 1 pkt 1 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych.

Biorąc pod uwagę wskazane zarzuty K. S. wniosła o:

- zmianę zaskarżonej decyzji i orzeczenie co do istoty sprawy w ten sposób, że od dnia 7 września 2015r. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) spółka jawna w W.;

- zasądzenie od organu rentowego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu odwołania K. S. wskazała, że na podstawie umowy o pracę zawartej z (...) spółka jawna w W. wykonywała pracę w restauracji przy ulicy (...) w W.. Do zakresu jej obowiązków należała przede wszystkim koordynacja i organizacja pracy zespołu kelnerów i kucharzy, ustalanie grafików, przygotowywanie raportów kasowych, robienie zamówień, przygotowywanie pieniędzy do banku, kontakty z kontrahentami oraz nadzór nad pracą wykonywaną przez podległych jej pracowników. Ubezpieczona odpowiadała również za wygląd sali restauracyjnej. Bezpośrednio przed podjęciem pracy w (...) zatrudniona była w spółce pod firmą (...) spółka jawna jako instruktor wizażu. Do obowiązków na tym stanowisku należało prowadzenie szkoleń, a poza tym koordynacja pracy zespołu wizażystek, organizacja pracy, w tym ustalanie grafików. W okresie wcześniejszym z kolei ubezpieczona pracowała w (...) sp. z o.o., gdzie zarządzała jednym z punktów sprzedażowych.

Pomimo wcześniejszego braku doświadczenia w branży gastronomicznej, obowiązki ubezpieczonej, które wykonywała jako kierownik zmiany były zbieżne z obowiązkami wcześniej przez nią wykonywanymi. Nie powinno więc budzić wątpliwości, że posiadała odpowiednie kwalifikacje i umiejętności do pracy na stanowisku kierownika zmiany.

Organ rentowy wydając zaskarżoną decyzję pominął dodatkowo, że przez okres 5 miesięcy z tytułu zawartej umowy o pracę (...) jako płatnik składek podnosił koszty zatrudnienia K. S., tj. wypłacał należne wynagrodzenie oraz odprowadzał składki na ubezpieczenie społeczne.

W dacie zawierania umowy o pracę, jak się później okazało, ubezpieczona była w 4 tygodniu ciąży. W momencie podpisywania umowy o pracę o tym jednak jeszcze nie wiedziała. Tym bardziej wiedzy o tym nie miał płatnik składek (odwołanie z dnia 6 maja 2016r., k. 2 – 10 a.s.).

Zakład Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. wniosł o oddalenie odwołania, ponieważ zaskarżona decyzja została wydana na podstawie art. 6 ust. 1 pkt 1, art. 38 ust. 1 i art. 83 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U. z 2015r., poz. 121) i jest prawnie oraz faktycznie uzasadniona.

W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wskazał, że K. S. została zgłoszona do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych od dnia 7 września 2015r. z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę zawartej na czas określony od 7 września 2015r. do 31 sierpnia 2017r. u płatnika składek (...) spółka jawna, na stanowisku kierownika

zmiany, w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem w kwocie 6.362,40 zł miesięcznie. Od dnia 15 stycznia 2016r. przebywa na zwolnieniu lekarskim (niezdolność do pracy przypadająca na czas ciąży), a od dnia 17 lutego 2016r. wystąpiła z wnioskiem o zasiłek chorobowy.

W dniu 4 marca 2016r. organ rentowy zawiadomił płatnika składek i ubezpieczoną o wszczęciu postępowania wyjaśniającego. Płatnik składek w dniu 25 marca 2016r. nadesłał akta osobowe, natomiast nie dostarczył żadnych dokumentów, które potwierdziłyby faktyczne wykonywanie pracy przez K. S.. Przedstawionym dokumentom organ rentowy nie dał wiary, ponieważ lista obecności od 1 września 2015r. zawierała już wydrukowane dane K. S., zgłoszonej do ubezpieczeń od dnia 7 września 2015r. Z uwagi na to, zdaniem organu rentowego, zasadny jest wniosek o zobowiązanie ubezpieczonej do przedstawienia historii choroby oraz o powołanie biegłego sądowego ginekologa na okoliczność, czy K. S. od dnia 7 września 2015r. była zdolna do podjęcia pracy na podstawie umowy o pracę w pełnym wymiarze czasu pracy.

Dodatkowo organ rentowy wskazał, że na podstawie danych zgromadzonych na indywidualnym koncie ubezpieczonej w Kompleksowym Systemie Informatycznym ZUS ustalono, że K. S. w okresie od 1 kwietnia 2014r. do 6 września 2015r. była zgłoszona do ubezpieczeń społecznych z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę w (...) spółka jawna w W. z podstawą wymiaru składek w wysokości od 560 zł do 583,33 zł, w wymiarze 1/3 etatu. Z kolei na podstawie danych zgromadzonych na koncie płatnika składek Zakład ustalił, że w trakcie absencji K. S. pracodawca zgłosił do ubezpieczeń w zastępstwie zleceniobiorcę, który jednak za styczeń – luty 2016r. nie otrzymał żadnego wynagrodzenia. Z uwagi na powyższe zasadny jest więc wniosek o zobowiązanie płatnika składek do złożenia sprawozdania finansowego za 2014r. i 2015r. oraz deklaracji podatkowej CIT-8 na okoliczność sytuacji finansowej. Powyższe pozwoli ustalić, czy sytuacja finansowa płatnika składek gwarantowała opłacenie składek od zadeklarowanej za ubezpieczoną podstawy wymiaru składek.

Organ rentowy podniósł również, że analiza dokumentów przedstawionych podczas postępowania wyjaśniającego wskazuje, że stanowisko K. S. zostało ustalone wyłącznie w celu uzyskania dodatkowego tytułu do ubezpieczeń społecznych oraz umożliwienia prawa do wyższych świadczeń z tytułu choroby i macierzyństwa, co niewątpliwie stanowi naruszenie zasad współżycia społecznego. Na tej podstawie organ rentowy uznał, że umowa o pracę została zawarta dla pozorów (art. 83 § 1 k.c.) w celu uzyskania świadczeń z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Wobec tego zaskarżoną decyzją ustalono, że K. S. od 7 września 2015r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia u płatnika składek (...) spółka jawna (odpowiedź na odwołanie z dnia 9 czerwca 2015r., k. 33 – 35 a.s.).

Zainteresowana (...) spółka jawna w W. nie zgodziła się z zaskarżoną decyzją i przyłączyła się do stanowiska K. S. (protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 – 144 a.s., e -protokół, k. 145 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

K. S. posiada wykształcenie średnie (świadcstwo dojrzałości, k. 2 część A a/o). Dodatkowo ukończyła Szkołę (...) przy (...) Szkole (...) oraz kurs wizażu w Szkole (...) (CV, k. 23 a.s.). W okresie od 2 listopada 2010r. do 4 kwietnia 2013r. pracowała w (...) Sp. z o.o. w W. jako wizażysta/sprzedawca (...), w pełnym wymiarze czasu pracy (kwestionariusz osobowy, k. 1 część A a/o, świadectwo pracy z dnia 4 kwietnia 2013r., k. 21 – 22 a.s.). Następnie pracowała w wymiarze 1/3 etatu, na stanowisku instruktora wizażu, najpierw w (...) s.c. (...) w okresie od 4 marca 2014r. do 31 marca 2014r., zaś od 1 kwietnia 2014r. do 6 września 2015r. w (...) spółka jawna w W. (świadectwo pracy z dnia 7 września 2015r., k. 19 – 20 a.s., świadectwo pracy z dnia 1 kwietnia 2014r., k. 18 a.s.). Wykonywała w tym czasie obowiązki menadżerskie. Zajmowała się m.in. przygotowaniem grafików, nadzorem nad wizażystkami (około 3 – 4 osoby), wykonywaniem zamówień, fakturowaniem towaru, przygotowaniem eventów i makijaży, a także reklamą. Swoje zadania wykonywała należycie, a z pracy odeszła ze względów finansowych, gdyż jej wynagrodzenie wynosiło jedynie 560 zł miesięcznie. Jej stosunek pracy zakończył się za porozumieniem stron (zeznania świadka G. W., protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 142 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., zeznania K. S., protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 - 144 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., zakres obowiązków, 139 a.s.).

(...) spółka jawna w W. zastała zawiązana w dniu 4 grudnia 2013r., a w dniu 25 marca 2014r. została zarejestrowana w Krajowym Rejestrze Sądowym (odpis z Krajowego Rejestru Sądowego, k. 12 – 17 a.s.). Przedmiot jej działalności obejmuje m.in. prowadzenie restauracji (...) zlokalizowanej w W. przy ulicy (...), która czynna jest w godzinach 12.00 – 23.00. Spółka nie jest podatnikiem podatku dochodowego od osób prawnych i nie składa deklaracji CIT-8. W okresie od 25 marca do 31 grudnia 2014r. spółka osiągnęła przychody ze sprzedaży w wysokości 279.792,35 zł. Na dzień 31 grudnia 2014r. zysk spółki wyniósł 57.161,26 zł (sprawozdanie finansowe za rok 2014, k. 73 a.s.). Spółka zatrudnia na podstawie umowy o pracę trzech pracowników na stanowiskach kucharz z wynagrodzeniem: 3.134,09 zł brutto, 2.057,97 zł brutto oraz 6.362,40 zł brutto. Ponadto dla spółki pracują zleceniobiorcy, którzy wykonują czynności kelnerskie, kuchenne, handlowe. Stawka za godzinę pracy wynosi 8 – 10 zł/godz. (wyjaśnienia F. K. (2) z dnia 22 marca 2016r., k. 11 a.r.). Spółka w razie zapotrzebowania poszukuje osób mogących wykonywać pracę poprzez umieszczanie ogłoszeń na tablicy znajdującej się w sali restauracyjnej (zeznania F. K. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 - 144 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., zeznania świadka S. W. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 141 - 142 a.s., e – protokół, k. 145 a.s.).

W okresie od otwarcia restauracji (...) obowiązki managera wykonywał wspólnik F. K. (2). Z uwagi na duże obciążenie pracą, postanowił znaleźć osobę, która wsparłaby go w realizacji tych zadań. W związku z tym w miejscu do tego przeznaczonym, w sali restauracji zostało umieszczone ogłoszenie dotyczące naboru na stanowisko managera. K. S., która kilka razy była gościem restauracji (...), podczas jednego z pobytów tam, zapoznała się z treścią wskazanego ogłoszenia. Zgłosiła swoją kandydaturę w odpowiedzi na ogłoszenie. Z uwagi na niskie zarobki u pracodawcy (...) spółka jawna w W. chciała zmienić pracę na lepiej płatną (zeznania K. S. oraz zeznania F. K. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 - 144 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., zakres obowiązków, 139 a.s.).

Kandydatów, którzy zgłosili się w procesie rekrutacji na stanowisko managera w restauracji (...) było kilku. K. S. odbyła rozmowę kwalifikacyjną w dniu 25 sierpnia 2015r. z F. K. (2). Podczas tej rozmowy zrobiła dobre wrażenie. F. K. (2) stwierdził, iż posiada kwalifikacje odpowiednie na pracy. Podczas kolejnego spotkania ubezpieczonej zostały przedstawione obowiązki i ustalono, że z uwagi na konieczność zakończenia stosunku pracy u poprzedniego pracodawcy, nawiązanie stosunku pracy z zainteresowaną spółką nastąpi od 7 września 2015r. Przed tą datą ubezpieczona była jednak już w restauracji, aby przyuczać się do nowych obowiązków. Jej nazwisko, ze względu na planowanie podpisania umowy o pracę, zostało umieszczone na liście obecności za wrzesień 2015r. (zeznania K. S. oraz zeznania F. K. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 - 144 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., zakres obowiązków, 139 a.s., zeznania świadka S. W. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 141 - 142 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., lista obecności za wrzesień 2015r., k. 17 a.r.).

W dniu 6 września 2015r. K. S. zakończyła stosunek pracy w (...) spółka jawna. W tym dniu odbyła badania lekarskie u lekarza medycyny pracy, który potwierdził, że jest zdolna do świadczenia pracy w (...) spółka jawna w W. na stanowisku kierownika zmiany (orzeczenie lekarskie z dnia 6 września 2015r., k. 4 część B a/o). W dniu następnym, tj. 7 września 2015r., ubezpieczona zawarła umowę o pracę z w/w spółką, reprezentowaną przez wspólnika F. K. (2). Na podstawie tej umowy pracodawca zatrudnił K. S. na czas określony od 7 września 2015r. do 31 sierpnia 2017r. na stanowisku kierownika zmiany w pełnym wymiarze czasu pracy, z wynagrodzeniem w kwocie 6.362,40 zł (umowa o pracę z dnia 7 września 2015r., k. 2 część B a/o).

W dniu zawarcia umowy o pracę ubezpieczonej został udzielony instruktaż ogólny oraz stanowiskowy (karta szkolenia wstępnego w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy, k. 5 część B a/o). Ponadto pracodawca przekazał ubezpieczonej informacje zgodnie z art. 29 § 3 k.p. (informacja z dnia 7 września 2015r., k. 3 część B a/o). Ubezpieczona została zapoznana także z przepisami z zakresu ochrony przeciwpożarowej, z ryzykiem zawodowym, przepisami zakładowymi oraz z przepisami dotyczącymi równego traktowania w zatrudnieniu (oświadczenie z dnia 7 września 2015r., k. 7-8 i k. 13 część B a/o, informacja o równym traktowaniu w zatrudnieniu, k. 11 część B a/o). Wyraziła również zgodę na przekazywanie wynagrodzenia za pracę na rachunek bankowy (oświadczenie, k. 12 część B a/o).

W dacie zawierania umowy o pracę ubezpieczona była w ciąży, ale nie wiedziała o tym. Dowiedziała się o swoim stanie w październiku 2015r. (dokumentacja medyczna, k. 75 – 128 a.s., książeczka ciąży, k. 26 – 28 a.s., zaświadczenie z dnia 13 października 2015r., k. 29 a.s.).

Pracodawca za pracę wypłacał ubezpieczonej wynagrodzenie na rachunek bankowy. Przelew wynagrodzenia został dokonany: 8 października 2015r., 13 listopada 2015r., 9 grudnia 2015r., 11 stycznia 2016r., 9 lutego 2016r. i 8 marca 2016r. (wydruk operacji na rachunku bankowym, k. 15 a.r.).

K. S. świadczyła pracę w restauracji (...) przy ulicy (...) w godzinach 12.00 – 20.00, a czasem mobilnie, zawsze jednak była dostępna i pracownicy w razie problemów telefonicznie kontaktowali się z ubezpieczoną. Praca ubezpieczonej polegała na nadzorowaniu i koordynowaniu personelu restauracji (w sumie kilkanaście osób), ustalaniu grafików, wykonywaniu inwentaryzacji, raportów kasowych, zamawianiu towarów, organizacji imprez, prowadzeniu dokumentów, utrzymywaniu porządku w lokalu oraz prowadzeniu konta restauracji na facebooku (zeznania K. S. oraz zeznania F. K. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 - 144 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., zeznania świadka S. W. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 141 - 142 a.s., e – protokół, k. 145 a.s.).

Ubezpieczona wraz z innymi osobami zatrudnionymi na umowę o pracę podpisywała listę obecności (listy obecności, k. 16 – 21 a.r., zeznania świadka S. W. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 141 - 142 a.s., e – protokół, k. 145 a.s.).

Pracę ubezpieczonej nadzorował wspólnik F. K. (2), którzy przyuczał ubezpieczoną do wykonywania obowiązków, a potem kontrolował. Sprawdzał m.in. przygotowane przez ubezpieczoną zamówienia oraz zatwierdzał jej decyzje. Ponadto wydawał polecenia, np. zorganizowania cateringu bądź przygotowania imprez (zeznania K. S. oraz zeznania F. K. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 - 144 a.s., e – protokół, k. 145 a.s.).

Od dnia 15 stycznia 2016r. K. S. stała się niezdolna do pracy. Od dnia 17 lutego 2016r. wystąpiła do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o wypłatę zasiłku chorobowego (okoliczności bezsporne). Zakład Ubezpieczeń Społecznych w dniu 4 marca 2016r. zawiadomił ubezpieczoną i płatnika składek o wszczęciu postępowania w sprawie podlegania przez K. S. ubezpieczeniom społecznym z tytułu wykonywania pracy w (...) spółka jawna w W. (zawiadomienia z dnia 4 marca 2016r., k. 6 – 7 a.r.).

Po zakończeniu postępowania wyjaśniającego, w dniu 5 kwietnia 2016r. została wydana decyzja nr (...), w której organ rentowy stwierdził, że K. S. jako pracownik u płatnika składek (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 7 września 2015r. (decyzja ZUS z dnia 5 kwietnia 2016r., k. 2 – 3 a.r.). K. S. odwołała się od wskazanej decyzji (odwołanie z dnia 6 maja 2016r., k. 2 – 10 a.s.).

W okresie nieobecności ubezpieczonej w pracy jej zadania przejęła R. P. zatrudniona na podstawie umowy zlecenia, zawartej na okres od 1 lutego 2016r. do 31 grudnia 2016r. Wynagrodzenie uzyskiwane przez R. P. wynosiło 4.500,32 zł netto. Po upływie okresu, w którym pracowała R. P., zadania, które wcześniej realizowała K. S. przejął wspólnik F. K. (2). Spółka nie poszukuje obecnie nowego pracownika, ponieważ nie chce zatrudniać osoby na krótki czas, oczekuje na powrót K. S., do której pracy nie było uwag ani zastrzeżeń (zaświadczenie z dnia 4 maja 2016r., k. 30 a.s., potwierdzenia przelewu, k. 31 – 32, k. 51 - 52 a.s., zeznania F. K. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 140 - 144 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., zeznania świadka S. W. (2), protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 141 - 142 a.s., e – protokół, k. 145 a.s., umowa zlecenia z dnia 1 lutego 2016r., k. 73 a.s.).

W roku 2015 (...) spółka jawna w W. osiągnęła przychody ze sprzedaży w kwocie 2.180.432,42 zł i zysk w wysokości 356.308,62 zł (sprawozdanie finansowe za rok 2015, k. 73 a.s.).

Wskazany stan faktyczny, Sąd Okręgowy ustalił na podstawie powołanych dowodów z dokumentów oraz w oparciu o zeznania złożone przez świadków S. W. (2) i G. W. oraz przez ubezpieczoną oraz wspólnika zainteresowanej spółki F. K. (2).

Dowody z dokumentów zostały ocenione jako wiarygodne, gdyż korespondowały ze sobą oraz z osobowymi źródłami dowodowymi i tworzyły spójny stan faktyczny. Co istotne, strony, w tym organ rentowy, nie kwestionowały ich autentyczności i zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy, a zatem okoliczności wynikające z tych dokumentów, Sąd uwzględnił ustalając stan faktyczny.

Zdaniem Sądu dokumenty, w zakresie w jakim Sąd oparł na nich swoje ustalenia, są wiarygodne, wzajemnie się uzupełniają oraz są zgodne z zeznaniami stron i świadków.

Zeznaniom świadka S. W. (2) Sąd dał wiarę biorąc pod uwagę okoliczność, że świadek, która była i jest zatrudniona w zainteresowanej spółce, była naocznym świadkiem prac realizowanych przez K. S.. Tak samo jak strony, świadek opisała zakres zadań ubezpieczonej, okres jej pracy, wymiar czasu pracy, proces rekrutacji oraz osoby realizujące zadania ubezpieczonej w okresie jej niezdolności do pracy. We wskazanym zakresie zeznania S. W. (2) były zgodne z dokumentami i wewnątrznie spójne, a zatem nie było podstaw, aby je kwestionować. Sąd ocenił jako wiarygodne również zeznania świadka G. W., która pracując z K. S. opisała zakres jej czynności w (...) sp. jawna, potwierdziła kwalifikacje do zarządzania zespołem i wykonywania zadań menadżerskich oraz wskazała powody rezygnacji przez ubezpieczoną z pracy u w/w pracodawcy. Wobec tego, że zeznania tego świadka korespondowały z dokumentami oraz zeznaniami K. S., Sąd nie miał podstaw, aby zeznaniom tym odmówić wiarygodności.

Sąd Okręgowy dał również wiarę zeznaniom stron. Ubezpieczona i wspólnik zainteresowanej spółki opisali szczegółowo kwestie dotyczące zatrudnienia K. S., zakres jej zadań, czas pracy oraz inne istotne w sprawie okoliczności. Sąd nie stwierdził, by w zakresie objętym zeznaniami stron zachodziły jakieś rozbieżności czy nieścisłości. Dodatkowo okoliczności opisywane przez K. S. i F. K. (2) potwierdzili świadkowie i dokumenty. Sąd wobec tego nie miał podstaw, aby zeznania stron ocenić jako niewiarygodne.

Na rozprawie w dniu 20 października 2016r. Sąd oddalił wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego sądowego ginekologa, zgłoszony w odpowiedzi na odwołanie (protokół rozprawy z dnia 20 października 2016r., k. 143 a.s., e – protokół, k. 145 a.s.). Ubezpieczona podejmując pracę w zainteresowanej spółce przedstawiła zaświadczenie lekarza medycyny pracy wskazujące na zdolność do pracy na stanowisku kierownika zmiany. Wobec tego, zdaniem Sądu, dopuszczanie dowodu z opinii biegłego sądowego, w sytuacji kiedy nie zachodzą przesłanki, by w/w zaświadczenie kwestionować, a tylko po to, by poddać weryfikacji stanowisko lekarza medycyny pracy i uzyskać dowody na potwierdzenie słuszności decyzji ZUS, jest bezzasadne i zmierzałoby do przewlekłości postępowania. Zdaniem Sądu, z dokumentacji medycznej dotyczącej przebiegu ciąży oraz z zeznań stron i świadków nie wynika, by wątpliwa była zdolność K. S. do wykonywania pracy kierownika zmiany. Z drugiej strony zeznania te potwierdzają, że praca była faktycznie świadczona, wobec czego uwzględnienie wniosku organu rentowego tym bardziej nie było uzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie K. S. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

III Oddział w W. z dnia 5 kwietnia 2016r., nr (...), było uzasadnione i podlegało uwzględnieniu.

Kwestią sporną w niniejszym postępowaniu było to, czy K. S. od dnia 7 września 2015 roku podlegała obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu z tytułu zatrudnienia na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) spółka jawna w W.. Aby tę kwestię rozstrzygnąć należy dokonać szczegółowej wykładni przepisów ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity: Dz. U. z 2013r. poz. 1442 ze zm.) Art. 6 ust. 1 pkt 1 tejże ustawy stanowi, że obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami, z wyłączeniem prokuratorów. W myśl art. 13 pkt 1 ustawy następuje to od dnia nawiązania stosunku pracy do dnia jego ustania. O tym jednak, czy dany stosunek prawny łączący dwa podmioty może być uznany za stosunek pracy, rozstrzygają przepisy prawa pracy.

Stosownie do treści definicji zawartej w art. 2 k.p. pracownikiem jest osoba zatrudniona między innymi na podstawie umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Istotą tegoż stosunku jest – w świetle art. 22 § 1 k.p. – uzewnętrznienie woli umawiających się stron, z których jedna deklaruje chęć wykonywania pracy określonego rodzaju w warunkach podporządkowania pracodawcy, natomiast druga – stworzenia stanowiska pracy i zapewnienia świadczenia pracy za wynagrodzeniem. Celem i zamiarem stron umowy o pracę winna być każdorazowo faktyczna realizacja treści stosunku pracy, przy czym oba te elementy wyznaczają: ze strony pracodawcy – realna potrzeba ekonomiczna i umiejętności pracownika, zaś ze strony pracownika – ekwiwalentność wynagrodzenia uzyskanego za pracę.

Dla stwierdzenia, czy zaistniały podstawy do objęcia wnioskodawcy ubezpieczeniem społecznym, w świetle powołanych przepisów, wymagane jest ustalenie, czy zatrudnienie miało charakter rzeczywisty i polegało na wykonywaniu pracy określonego rodzaju, na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem, czyli w warunkach określonych w art. 22 § 1 k.p.

W rozpoznawanej sprawie organ rentowy wskazywał, że brak jest dowodów potwierdzających faktyczne świadczenie pracy przez K. S., a zawarta umowa jest nieważna. Z takim twierdzeniem organu rentowego Sąd nie zgodził się. Przy tym wskazać należy, że organ rentowy nie zajął jednoznacznego stanowiska co do tego, która z okoliczności stanowi podstawę nieważności ocenianej umowy o pracę. W zaskarżonej decyzji został powołany przepis art. 83 kodeksu cywilnego w związku z art. 300 kodeksu pracy, zaś w odpowiedzi na odwołanie Zakład wskazywał na pozorną zawartą umowę oraz na sprzeczność z zasadami współżycia społecznego. Tymczasem – jak wynika z orzecznictwa (m.in. wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 9 maja 2013r., III AUa 1253/12, Lex nr 1315671; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2013r., I UK 649/12, Lex nr 1380863) - art. 83 k.c. i art. 58 § 1 k.c. stanowią odrębne, samodzielne i wykluczające się wzajemnie podstawy nieważności czynności prawnej. Czynność zmierzająca do obejścia prawa czy niezgodna z zasadami współżycia społecznego nie może być jednocześnie czynnością pozorną z tego choćby względu, że pierwsza zostaje rzeczywiście dokonana, druga zaś jest jedynie symulowana. Niekiedy ważna może być w świetle art. 83 § 1 zdanie drugie k.c. czynność ukryta. Dopiero wówczas jest możliwe badanie jej treści i celu w świetle kryteriów wyrażonych w art. 58 k.c.

Pomimo braku jednoznacznego stanowiska organu rentowego, Sąd nie będąc związany podstawą prawną wskazaną w zaskarżonej decyzji, badał, czy umowa zawarta przez K. S. i zainteresowaną spółkę może być uznana za nieważną zgodnie z przepisami art. 83 k.c. bądź art. 58 k.c.

Zgodnie z art. 83 § 1 k.c. nieważne jest oświadczenie woli złożone drugiej stronie za jej zgodą dla pozorów. Pozorność umowy wyraża się w braku zamiaru wywołania skutków prawnych przy jednoczesnym zamiarze stworzenia okoliczności mających na celu zmylenie osób trzecich. Należy odróżnić przy tym nieważność spowodowaną pozornością czynności prawnej od nieważności czynności prawnej mającej na celu obejście ustawy (art. 58 § 1 k.c.). Czynność prawna mająca na celu obejście ustawy polega na takim ukształtowaniu jej treści, które z formalnego punktu widzenia nie sprzeciwia się ustawie, ale w rzeczywistości zmierza do zrealizowania celu, którego osiągnięcie jest przez ustawę zakazane. Pojęcie obejścia prawa i pozorności są sobie znaczeniowo bliskie i niejednokrotnie pokrywają się. Ustalenie, czy umowa zmierza do obejścia prawa, czy jest pozorna wymaga poczynienia konkretnych ustaleń faktycznych dotyczących okoliczności jej zawarcia, celu jaki strony zamierzały osiągnąć, charakteru wykonywanej pracy i zachowania koniecznego elementu stosunku pracy, jakim jest wykonywanie pracy podporządkowanej (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 8 marca 1995r., I PZP 7/95, OSNAPiUS 18/95, poz. 227, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1997r., I PKN 276/97, OSNAPiUS13/98, poz. 397). Czynność prawna może być również sprzeczna z zasadami współżycia społecznego, przez które rozumie się na ogół obowiązujące w stosunkach między ludźmi reguły postępowania, które za podstawę mają uzasadnienie ocenne, a nie prawne. Odwołują się one do powszechnie uznawanych w całym społeczeństwie lub w danej grupie społecznej wartości i ocen właściwego, przyzwoitego, rzetelnego, lojalnego czy uczciwego zachowania. Zasady te obejmują nie tylko reguły moralne, lecz także obyczajowe

(por. np. Z. Radwański (w:) System prawa prywatnego, t. 2, 2002, s. 240 i n.; M. Safjan (w:) K. Pietrzykowski, Komentarz, t. I, 2008, s. 327).

W rozważanym przypadku wszystkie elementy konieczne dla zaistnienia pomiędzy stronami stosunku pracy, wystąpiły. Wbrew stanowisku organu rentowego, zarówno postępowanie wyjaśniające prowadzone przez organ rentowy, jak i postępowanie dowodowe przeprowadzone przez Sąd, potwierdziły wykonywanie pracy przez K. S.. Dowodem wskazującym na taki fakt są zeznania stron oraz świadka S. W. (2), która pracowała w restauracji (...) razem z K. S.. Zarówno świadek, jak i strony potwierdziły, że ubezpieczona w okresie od 7 września 2015r. do połowy stycznia 2016r. wykonywała nadzór nad osobami pracującymi w restauracji, układała grafiki, składała zamówienia, przygotowywała raporty kasowe czy prowadziła facebooka restauracji. Odpowiadała również za reklamę, za przygotowanie imprez czy cateringu. Co istotne, w/w zadania w przeważającym zakresie, nie przybierały formy materialnej, namacalnej, możliwej do zaprezentowania w formie poddającego się identyfikacji dokumentu. Trudno, by taką formę miało nadzorowanie, koordynowanie, czy organizacja pracy, zatem – zdaniem Sądu – zeznania świadka i stron są wystarczającym dowodem potwierdzającym realizację przez K. S. powierzonych jej zadań.

Dodatkowym potwierdzeniem istnienia stosunku pracy są wypłaty wynagrodzeń, jakich dokonywał pracodawca w każdym kolejnym miesiącu, na rachunek bankowy ubezpieczonej, a zatem w formie poddającej się łatwej i szybkiej weryfikacji. Ponadto, ubezpieczona podpisywała listy obecności, na których widniało nie tylko jej nazwisko, ale również nazwiska innych pracowników restauracji. Organ rentowy poddał w wątpliwość wiarygodność, szczególnie listy obecności za wrzesień, z uwagi na rozpoczęcie przez ubezpieczoną pracy dopiero od 7 września 2015r., Sąd jednak ocenił, iż w świetle tego, co zeznały strony, a także z uwagi na doświadczenie życiowe, wiarygodnym jest, że decyzja o nawiązaniu stosunku pracy nie została podjęta w dniu zatrudnienia (stosunkowo rzadko tak się dzieje), ale wcześniej. Pracodawca w związku z tym, wiedząc od jakiej daty zatrudni pracownika, bo zostało to uzgodnione i zbiegało się w czasie z zakończeniem przez ubezpieczoną pracy u poprzedniego pracodawcy, umieścił nazwisko ubezpieczonej na liście obecności za wrzesień 2015r., zakreślając 6 pierwszych dni tego miesiąca.

W ocenie Sądu, organ rentowy negując opisane działania pracodawcy, nie wziął pod uwagę w/w okoliczności, a nadto w zasadzie nie uzasadnił, jaki zachodził, w jego ocenie, związek pomiędzy listą obecności za wskazany miesiąc i jej zapisami a nieważnością umowy o pracę. Wydaje się, że ta lista podobnie jak pozostałe potwierdza świadczenie pracy przez K. S.. Jeśli organ rentowy zaś twierdzi przeciwnie, to winien tego dowieść i to uzasadnić. Zdaniem Sądu niewystarczające jest w tym zakresie powołanie się jedynie na to, że K. S. choć zaczęła pracę od 7 września 2015r., to na liście za wrzesień 2015r. figurowała od początku tego miesiąca. Tego rodzaju działanie, jeśli dokona się analizy całokształtu okoliczności sprawy i uwzględni również zasady logiki i doświadczenia życiowego, nie wydaje się ani niewłaściwe, ani tym bardziej nie potwierdza zasadności nieobjęcia K. S. ubezpieczeniem społecznym z tytułu zatrudnienia w (...)spółka jawna w W..

Organ rentowy błędnie ustalił również okoliczności związane z zatrudnieniem na umowę zlecenie osoby, która w czasie nieobecności zastępowała ubezpieczoną. Zainteresowana spółka na żądanie Sądu przedstawiła w/w umowę, a ponadto potwierdzenia dokonania przelewu na rzecz R. P. w związku z realizacją zadań zleconych. Wobec tego wnioski organu rentowego co do tego, że utworzenie stanowiska ubezpieczonej nie było podyktowane faktycznymi potrzebami oraz, że R. P. nie otrzymała wynagrodzenia z umowy zlecenia, nie odpowiadają prawdzie.

Zdaniem Sądu okolicznością potwierdzającą brak świadczenia pracy przez ubezpieczoną nie jest wskazywany przez Zakład brak dokumentów wskazujących na udział w procesie rekrutacji, takich jak CV czy list motywacyjny. Zasadnie w tym zakresie wskazała w odwołaniu pełnomocnik ubezpieczonej, że w rozporządzeniu Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 28 maja 1996r. w sprawie zakresu prowadzenia przez pracodawców dokumentacji w sprawach związanych ze stosunkiem pracy oraz sposobu prowadzenia akt osobowych pracownika (Dz. U. z 1996r., Nr 62, poz. 286 ze zm.) nie ma mowy o obowiązku przedstawienia takich dokumentów przez pracownika ani o obowiązku ich przechowywania przez pracodawcę. Wobec tego organ rentowy nie ma podstaw, by z faktu, że takie dokumenty nie zostały w postępowaniu wyjaśniającym przedstawione przez pracodawcę, wywodzić, iż umowa o pracę nie była realizowana.

Jeśli chodzi z kolei o zarzut braku dokumentów potwierdzających doświadczenie zawodowe i kwalifikacje ubezpieczonej, to wskazać należy, że K. S. przed podjęciem zatrudnienia w zainteresowanej spółce, od listopada 2010r. była osobą czynną zawodowo. Pracowała w (...) sp. z o.o., a potem w (...) s.c. (...) i ostatnio w (...) sp. jawna. Wprawdzie nie posiada wykształcenia wyższego, ani kursów czy też doświadczenia w branży gastronomicznej, dla pracy w charakterze kierownika zmiany nie ma to jednak znaczenia przesądzającego szczególnie, że ubezpieczona posiada doświadczenie w zarządzaniu zespołem, w koordynacji i nadzorze oraz samodzielnej organizacji pracy. Ma zatem te cechy, umiejętności i kwalifikacje, które pozwoliły jej podjąć zatrudnienie w restauracji. Jeśli chodzi zaś o znajomość branży gastronomicznej, to ubezpieczona mogła ją poznać. Jak zresztą wskazywała w zeznaniach i co potwierdził F. K. (2), początkowo, także przed formalnym zatrudnieniem, K. S. już zapoznawała się z restauracją i specyfiką pracy tam. Wspólnik zainteresowanej spółki przyuczał ubezpieczoną i wprowadzał ją w zadania, które potem wykonywała samodzielnie. Nikt nie miał zresztą zastrzeżeń do sposobu wykonywania pracy przez ubezpieczoną, co tylko potwierdza, że była osobą przygotowaną i kompetentną do pracy na powierzonym jej stanowisku.

Analizując z kolei wysokość podstawy wymiaru składek u poprzednich pracodawców oraz w zainteresowanej spółce, należy wskazać, że ubezpieczona istotnie przed podjęciem pracy w (...) spółka jawna w W. zarabiała niewiele, czego zresztą nie kwestionowała i co było powodem zmiany pracy. Nie oznacza to jednak, że u kolejnego pracodawcy jej płaca nie mogła być wyższa, szczególnie, że pracodawcę (...) spółka jawna w W. – z uwagi na wyniki finansowe w roku 2014, a tym bardziej w roku 2015 – stać było na wypłacenie płacy ustalonej z ubezpieczoną w umowie o pracę. Ponadto, nawet jeśli płaca ubezpieczonej była nieadekwatna do ilości jej pracy, rodzaju obowiązków oraz kwalifikacji, Zakład mógł z powołaniem na przepis art. 58 § 3 k.c., stwierdzić nieważność jedynie części zapisów umowy, tj. tego dotyczącego wysokości umówionego wynagrodzenia. Wygórowane wynagrodzenie, nawet gdyby takie było w rozpatrywanej sprawie, nie oznacza zatem nieważności od razu całej umowy o pracę i konieczności wykluczenia K. S. z ubezpieczeń społecznych.

Sąd Okręgowy prowadząc postępowanie, zbadał również rzeczywistą wolę stron w odniesieniu do istotnych elementów stosunku pracy, jak osobiste wykonywanie pracy, podporządkowanie pracownicze, czy wynagrodzenie stanowiące ekwiwalent wykonanej pracy. Jeśli chodzi o element związany z osobistym wykonywaniem pracy przez ubezpieczoną, to z całą pewnością wystąpił. Podobnie w odniesieniu do odpłatności, która miała miejsce. Ubezpieczona odpłatnie, zgodnie z powierzonymi jej obowiązkami, w godzinach 12.00 – 20.00 nadzorowała i koordynowała pracujących w restauracji, a także wykonywała inne zadania, przez co najmniej 8 godzin w ciągu dnia. Okoliczności te potwierdziła S. W. (2), która była bezpośrednim świadkiem realizacji zadań przez K. S.. Zaznaczyć przy tym należy, że ubezpieczona była podporządkowana swojemu pracodawcy, gdyż wykonywała pracę w miejscu i czasie przez niego wyznaczonym. A co najważniejsze, była kontrolowana przez wspólnika F. K. (2), który pozostawał z ubezpieczoną w stałym kontakcie, przekazywał wskazówki co do sposobu wykonywania czynności, zatwierdzał jej decyzje oraz wydawał polecenia. Wobec tego praca K. S. była pracą podporządkowaną.

Dodatkowo, zdaniem Sądu, nie zaistniały okoliczności, które wskazywałyby, że umowa powinna być oceniona jako zmierzająca do obejścia prawa czy też jako sprzeczna z zasadami współżycia społecznego. Jak było wskazywane, organ rentowy powoływał się na nieważność umowy i z tych przyczyn, lecz nie przedstawił argumentacji, która by to potwierdzała. W zasadzie ograniczył się do postawienia zarzutu bez pogłębionej analizy i bez odniesienia do zgromadzonych dowodów. Tymczasem do postępowania odrębnego z zakresu ubezpieczeń społecznych w zakresie postępowania dowodowego ma zastosowanie - bez żadnych ograniczeń - reguła wynikająca z przepisu art. 232 k.p.c. To z kolei oznacza, że obowiązuje zasada kontrydiktoryjności i dowodzenia swoich twierdzeń przez stronę, a wydanie decyzji przez organ rentowy w postępowaniu administracyjnym nie zwalnia tego organu od udowodnienia przed sądem jej podstawy faktycznej, zgodnie z zasadą rozkładu ciężaru dowodu wynikającą z przepisu art. 6 k.c. (m.in. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2010r. w sprawie II UK 148/09, publik. LEX nr 577847).

Jedną z okoliczności, na którą wskazywał organ rentowy na poparcie wysuwanych tez, była ciąża ubezpieczonej. Jak wynika z utrwalonych poglądów judykatury „samo zawarcie umowy o pracę w okresie ciąży nawet gdyby głównym motywem było uzyskanie zasiłku macierzyńskiego nie jest naganne, ani tym bardziej sprzeczne z prawem.” (m.in.

wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 5 listopada 2013r., III AUa 120/13, Lex nr 1402866, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 6 lutego 2006r., III UK 156/05, Lex nr 272549; wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 23 stycznia 2013r., III AUa 822/12, Lex nr 1286568). W przedmiotowej sprawie ciąża ubezpieczonej tym bardziej nie była przeszkodą do podjęcia zatrudnienia – nawet jeśli ubezpieczona zmierzała do uzyskania świadczeń związanych z rodzicielstwem, do których nie miałyby prawa – że ciąża przez pewien czas przebiegała prawidłowo i ubezpieczona do połowy stycznia 2016r. wykonywała pracę. Wprawdzie okres, jaki upłynął pomiędzy datą zawarcia umowy o pracę a datą niezdolności do pracy był stosunkowo krótki, jednak ta okoliczność jako jedyna nie może skutkować stwierdzeniem braku podstaw do podlegania ubezpieczeniom społecznym. Przepisy prawa nie zawierają bowiem żadnych ograniczeń, jeśli chodzi o to, w jakim czasie może dojść do nawiązania stosunku pracy. Przepisy nie wskazują również przez jaki okres powinny być opłacane składki na ubezpieczenie społeczne, by późniejsza wypłata świadczeń związanych z chorobą i macierzyństwem nie naruszała zasad solidaryzmu, równego traktowania ubezpieczonych, ochrony interesów i nie pokrzywdzenia innych ubezpieczonych oraz nieuszczerplania środków zgromadzonych w ramach ubezpieczenia. Co więcej, ratio legis ustawy o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa jest zapewnienie ubezpieczonym godziwego zabezpieczenia w razie choroby i macierzyństwa. Uwzględniając więc, że ubezpieczenie to nie jest determinowane regułą adekwatności między wysokością i długością opłacania składki a wysokością pobranych świadczeń, oczywiste staje się, że w obrębie ryzyka ubezpieczeniowego mieści się sytuacja kobiety w ciąży podejmującej zatrudnienie, za wynagrodzeniem ekwiwalentnym względem świadczonej pracy. Oznacza to, że powołanie się na przepis art. 58 § 1 k.c. z uwagi na wystąpienie celu obliczonego na obejście ustawy czy też naruszenie zasad współżycia społecznego, możliwe jest wyjątkowo. Ocena w tym zakresie ma charakter indywidualizowany, a jej zmienną jest całokształt okoliczności sprawy.

Konkludując, w rozważanej sprawie ustalone przez Sąd okoliczności, które zostały omówione, nie wskazują, by działania stron były naganne oraz by stanowisko organu rentowego prowadzące do wydania zaskarżonej decyzji, było zasadne. Ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, iż strony realizowały podpisaną umowę. Sąd Okręgowy zbadał przy tym rzeczywistą wolę stron w odniesieniu do istotnych elementów stosunku pracy, takich jak osobiste wykonywanie pracy, podporządkowanie pracownicze, czy wynagrodzenie stanowiące ekwiwalent wykonanej pracy.

Wobec powyższego, na podstawie art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., należało zmienić zaskarżoną decyzję poprzez przyjęcie, że K. S. jako pracownik u płatnika składek (...) spółka jawna w W. podlega obowiązkowo ubezpieczeniom: emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i chorobowemu od dnia 7 września 2015r.

Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych III Oddział w W. na rzecz K. S. kwotę 4.800 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego. Wskazana kwota stanowiąca stawkę minimalną została ustalona na podstawie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 1804).

Wysokość stawki minimalnej kosztów zastępstwa procesowego w tego rodzaju sprawach jak rozpatrywana, powinna być ustalana przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu. ***W uchwale składu 7 sędziów z dnia 20 lipca 2016r. mającej moc zasady prawnej Sąd Najwyższy wskazał, że w sprawie o ustalenie istnienia bądź nieistnienia stosunku ubezpieczenia społecznego lub jego zakresu (o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego; o podleganie ubezpieczeniom społecznym) do niezbędnych kosztów procesu zalicza się wynagrodzenie reprezentującego stronę radcy prawnego, biorąc za podstawę zasądzenia opłaty za jego czynności z tytułu zastępstwa prawnego stawki minimalne określone w § 6 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (jednolity tekst: Dz.U. z 2013 r., poz. 490 ze zm.) (III UZP 17/15).***

W niniejszej sprawie wartość przedmiotu sporu z uwagi na wysokość wynagrodzenia ubezpieczonej i należne składki na ubezpieczenia społeczne, przewyższa 10.000 zł, a zatem stawka minimalna kosztów zastępstwa procesowego, zgodnie z cytowanymi przepisami, wynosi 4.800 zł i taką Sąd zasądził w punkcie 2 wyroku.